

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

Hely

Idő

Személy

Szerző:

Cím: *Magyarországon ma is él utolsó királyának emléke*

Forrás: *Semsveti Újság*

Bp
(Helv)

1927. 9. 15.
(Idő)

(Köt. v. füzet) (C)

Balatonnál a szörnnyű villarok szantának vegig. A Balaton megérdemli, hogy magyar tengernek nevezzék, mert a majdnem száz kilométer hosszúságban elterülő tó tükre a szemlélő számára elvész a végtelenben és a parti kikötőből induló fehér hajók nemesak a tóparti barátságos üdülőhelyek nyaralóközönségét szállítják a tulsó partokra, hanem a kirándulókat is, akik a nyári idény miatt itt adnak egymásnak találkozót az ország minden részéből.

— Észak felé, egy meredek sziklaszirt esücsán, méltóságáteljes kolostor pirostetős tornyai látszanak — írja tovább cikkében a Paris-Midi tudósítója. — A verőfényes nyári nap gondtalan derűjében olyannak tűnt nekem a rendház komor pompája, mint a mult egy itt felejtett emléke. Kisérőm, akinek vezetésével bejártam a magyar királyság festően szép vidékeinek nagyrészét, ezekkel a szavakkal fordult hozzám:

— Ez a kolostor ott a dombtetőn a híres tihanyi apátság — mondotta —, amelyet a tizennegyedik században alapítottak és ahol — maholnap hat éve — 1921 október havában a szövetséges hatalmak foglya volt IV. Károly, Magyarország utolsó apostoli királya, miután hiába kísérelte meg, hogy visszaszerezze Szent István koronáját. A boldogtalan uralkodó magyarországi tartózkodásának utolsó napjait itt töltötte a tihanyi apátság kolostorában, amíg egy napon ágyunaszád tűnt fel a Dunán, amelynek fedélzetén utnak kellett indulnia végzete felé.

— Barátom elhallgatott — ezzel fejezi be érdekes cikkét a francia újságíró —, de én a néhány szóból is megértettem, hogy *Magyarországon ma is él utolsó királyának emléke* és hogy a tragikus sors által sújtott ország népe hűségesen virraszt a mult emlékei fölött.

zinyomda 1923

„Magyarországon ma is él utolsó királyának emléke”

A Paris-Midi tudósítójának érdekes cikke Magyarországról, a budai fürdőkről, a Balatonról és a tihanyi kolostorról

A Paris-Midi szeptember kilencediki számában G. Peytavi de Faugères hosszabb érdekes cikket közöl „Nyaralótelepek és fürdőhelyek Magyarországon” címmel, amelynek során a legnagyobb elragadtatás hangján ír a magyar főváros felejthetetlenül szép fékvéséről, a budai hegyvidék erdőségei között viruló nyaralótelepekről, ahol a legforróbb nyári napok idején is tavasziasan enyhe az éghajlat és a budai források gyógyító erejű vizéről, amelyek rádiumtartalmu hullámai visszaadják az egészséget mindazoknak, akik Budapest fürdővárosban keresnek gyógyulást.

Faugères a Cevennek világhírű fürdőihez hasonlítja a Gellért-hegyből patakzó gyógyforrásokat és kiemeli cikkében, hogy Budapesten még a betegek is jókedvűek, mert a természet gyógyító ereje, amely egyaránt megnyilvánul a hegyoldalakat koszorúzó erdők és mezők szépségében és a kristálytisza források vizében, az egészséget jelenti a magyar főváros lakói számára.

— A Gellért-hegy szikláiról a Duna szöke

habjai között elterülő Szent Margit-sziget felé vezetett az utam — írja tovább a Paris-Midi Budapesti tudósítója. Ez a gyönyörű virágoskert, amelynek hosszant elterülő gepszónyege Kent vagy Hefordshire bájos vidékére emlékeztet, nem egyéb, mint egy gyönyörű rózsasokor a város közepén és a nyári éjszakákban viruló virágok illata elvegyül a ragyogó vendéglők és éttermek terraszain felcsendülő cigányzenével.

Tudósításának további során Peytavi de Faugères színesen s érdekesen ír Magyarországról „királyi taváról”, a Balatonról, amelynek partjait szintén felkereste magyarországi tartózkodásának ideje alatt.

— A trianoni békeszerződés megfosztotta Magyarországot a tengeri kikötőjétől — írja tovább — és Szent István nemzetének most nem maradt egyéb, mint a Balaton, ez a királyi tó, amelynek ezüst tükre ezerféle színváltozatban ragyog elő a partjait szegélyező hegyek közül, amely kedves és simogató tud lenni, mint egy asszonyi mosoly és amelyet